

tiden vilde komme til at bære i den Retning, men at det saa hurtigt vilde komme til Udslag og i en saa opsigtsvækkende Form, det, tilstaar jeg, kom ogsaa mig noget overraskende, men det har naturligvis kun kunnet være en glædelig Overraskelse, at Frugeterne indtraadte saa hurtigt. Der føjes ganske vist til, at naar man paa alle Valgtribuner i Foraaret saa at sige var enig om, at Fremtidens Opgave skulde være rettet paa at gøre et frugtbart Reformarbejde til Gavn for Land og Folk, havde man dertil knyttet den Forudsætning, at dette store Reformarbejde skulde optages og gennemføres af ny Kræfter, og at de gamle skulde kasseres. Ja, bortset fra, hvordan de gamle Kræfter ville opfatte dette, kan det jo ogsaa i og for sig kun anses for et gunstigt Varsel, naar man deri maa se et Vidnesbyrd om, at der er en saa rig Kilde af politisk Dygtighed i vort Folk, at det har Naad til saadan en Gang imellem, efter hvert Valg eller maaske kun hvert andet Valg, at kassere den gamle Besætning og tage fat med ny Kræfter. Er dette altsaa virkelig et Udtryk for, at en saadan rig Kilde er til Stede, saa er ogsaa det kun et godt Varsel for Fremtiden. Jeg vil altsaa ønske dette ny Reformparti Velkommen og til Lykke, særlig med, at de Vilkaar, de Auspicier, hvorunder det fremtræder her paa vort politiske Marked, ere saa iøjensaldende gunstige, og navnlig saa ulige gunstigere i Sammenligning med dem, hvorunder den Side, hvortil jeg regner mig, og som har været det relative ledende Flertal i de forgangne Aar her i Folketinget, har været stillet. Vi have kun udgjort $\frac{1}{3}$ af Folketinget — i sidste Samling tror jeg endda knap det — og have altsaa været henvisne til at se til højre og se til venstre og tage alle mulige Hensyn i Betragtning for at krydse os op imod adskillig ugunstig Vind. Det ny Flertal her i Salen fremtræder nu som det absolutte Flertal, som allerede gennem Valgrupperingerne har sikret sig Ledelsen af Tinget, af dets Arbejde gennem Udvalgene og paa anden Maade. Det har ikke nødvendigt at tage noget Hensyn hverken til den ene eller til den anden Side, det kan gennemføre sin egen Vilje og følge den Bane, som det selv bestemmer. Og paa den anden Side vil jeg sige til som en Parantes, at det maaske ogsaa er en Fordel, at det Flertal, som de udgøre, ikke er saa aldeles overvældende stort. Thi disse overdrevent store Flertal have jo ofte den Fristelse i deres Skød, at de kunne friste til Overmod og maaske i denne Henseende kunne skabe adskillige Vanstueligheder. Heller ikke denne Fristelse har det nuværende Flertal

her i Salen; dets Medlemmer ere fuldt ud i Stand til at udvikle deres Kræfter og Evner inden for den Ramme og de Former, de selv bestemme. Fra vor Side — det er altsaa det tidligere relative Flertal, men som nu kun er et bestemt Mindretal her i denne Sal — vil jeg tilsige dem al mulig Smødekommehed. — Der var en Gang to Personer, der væddede om, hvem der kunde sige det største Tal, og den ene af dem nævnte saa en utallig Mængde Trillioner, og saamende han, at det kunde ikke brydes over; men den anden sagde bare dette lille Ord: Jeg siger en til! Dette har jo været et Billede paa den Slags Politik, som kun søger at overbyde, og det er der jo ikke nogen stor Kunst ved. Vi have i den forløbne Tid haft ikke saa faa Eksempler paa, at en saadan Politik er bleven praktiseret. Jeg vil dermed kun sige, at det tilsigter hverken jeg eller mine Venner paa nogen Maade; men vort Maal vil i Fremtiden være det, som det har været i de forløbne Aar: at bidrage vort til, at der kan blive det bedst mulige, virkelig gode Udbytte ud af Rigsdagens Forhandlinger; og det kunde jo dog maaske være — ganske vist mod al Forventning, men det kunde jo dog være muligt — at vor Hjælp kunde vise sig ikke ganske overflødig, naar det kommer til Stykket. Og naar det skulde vise sig — jeg siger naturligvis mod al Forventning; thi det store Flertal vil jo kunne beherske alt og kunne diktere sin Mening og Vilje, som det ønsker — at der alligevel blev Blads for en Medvirning fra vor Side, saa er jeg sikker paa, at det ikke vil skorte paa den, og jeg tror, at den vil blive benyttet, for at vi kunne faa det bedst mulige Udbytte af vort Arbejde. Men ikke alene fra det tidligere ledende Flertal her i Salen, men ogsaa fra Regeringens Side er jo det ny store Flertal blevet mødt med en høj Grad af Velvilje. Den højtærede Regering har jo meget hurtigt lært at anerkende Flertallets Ret og forstaaet Valgenes Betydning. Allerede inden Flertallet har haft Anledning til at lade høre fra sig med Hensyn til, hvad det tilsigtede, har jo den højtærede Regering benyttet en given Sejlighed til — jeg vil ikke sige at frastige sig sine tidligere Forbindelser, men dog til at erklære højt og lydeligt for Alverden, at baade dens Haand og Hjerter endnu var ganske frit, og at den kunde møde det ny Flertal i et fuldt forstaaende Samarbejde. Det er vist fuldstændig rigtigt, og jeg anerkender det som en af Frugeterne af vor politiske Erfaring og af, hvad der er slet i det forgangne Aar, at Regeringen altsaa hurtigt har set, at Lyngde-